

ראית אור הבית ברקיע?

כ"ב כסלו תשפ"ה – 23.12.24

[...] עד שהיו יושבים [שני שליחי הישיבה העליונה ורבי שמעון] אמרו:
הרי ירד הלילה, אי חסיד קדוש, אור העולם, קח פנקס מתוך תיק זה, וטל נר וכתב דברים אלו, שהרי
הגיעה השעה שבה כל אחד מאתנו הולך לפקד את קברו, עד חצות הלילה, שאז הקדוש ברוך הוא
נכנס לתוך הגן להשתעשע עם נשמות הצדיקים ואזי נפרח לשם. אך למחר נהיה אצלך, הואיל ונתנו
לנו רשות להשלים הדורון הנשלח לך. פרחו.
בכה רבי שמעון ונגעה. פתח ואמר משלי ה"אילת אהבים ויעלת חן, דדיה ירוך בכל עת, באהבתה תשגה
תמיד". תורה תורה, אור כל העולמות, כמה ימים ונחלים ומבועים מתפשטים ממך לכל צד. ממך
הכל! עליך עומדים עליונים ותחתונים. אור העליון ממך יוצא. תורה תורה, מה אמר לפניך, אילת
אהבים את ויעלת חן, שעשועים של רבונך, מי יזכה לינק ממך כראוי ומי יגלה סתרי גנזיך.
בכה, טמן ראשו בין ברקיו, ונשק את העפר.

בין כך וכך ראה כמה צורות של נשמות חברים סביבו. אמרו לו: אל תירא בר יוחאי, אל תפחד מנורה
קדושה, כתב ושמח בשמחת רבונך.
כתב כל אלו הדברים ששמע באותו לילה, הגה והרהר בהם, לא שכח דבר. ואותו נר היה מאיר לפניו
כל אותו הלילה עד שעלה הבקר. כשהגיע הבקר נשא עיניו השמימה וראה אור אחד מאיר ברקיע.
השפיל עיניו למטה.
חזר שוב להסתכל וראה באותו האור היאך מצטיירת בו דמות בית המקדש בכמה מיני ציורים. שמח
רבי שמעון! – ולפי רגע נגזז כל אותו האור.

בין כך וכך שבו וחזרו אותם שני שליחים. מצאוהו כשראשו בין ברקיו. אמרו לו: שלום עליך רבי.
שלום למי שעליונים ותחתונים מבקשים להקדים לו שלום. קום! קם רבי שמעון ושמח בהם.
אמרו לו: ולא ראית נחת רוח שעשה לך רבונך? ראית אור הבית ברקיע?
אמר להם: ראיתי.
אמרו לו: באותה שעה הוציא התהום מתוכו לבית המקדש, שהיה גנוז שם. והעבירו הקדוש ברוך
הוא בים הגדול, ומאורו האיר הרקיע.
ועוד אמרו לו: ראש הישיבה דורש בשלומך. כמה דברים חדשים עתיקים התחדשו בתורה בלילה
הזה!
אמר להם: בבקשה מכם, אמרו דבר אחד מהם.
אמרו: לא נתנה לנו רשות, מלבד למה שבאנו אליך, ואמנם עתה באנו לגלות לך דבר חדש.

שביום זה החזירו דברים חדשים לפני ראש הישיבה על סודות עתיקים; וירד ראש הישיבה וגלה דבר
אחד ולא יתר ממה ששמע למעלה: עץ שאין נאחזת בו האש, חובטים בו עד שידלק. כך הגוף, אם
אין עולה בו אור הנשמה, ינענעהו עד שיעלה בו אור הנשמה ויאחזו זה בזה להאיר. ופתח ראש
הישיבה בראשית יב "ויאמר ה' אל אברם לך מארצך" – זה בשביל שיאיר בו אור [אור החסד]. כן מי
שלא זוכה בכך [בחסד, כגון בבנים או פרנסה וכיוצא] ילך ויקח עצמו למקום אחר.

ליקוט, תרגום ועיבוד על פי זוהר ח"ב לפרשת שלח לך, דף קס"ו והלאה